

1 Ką praktikoje reiškia sąvokos „išlaikymas“ ir „išlaikymo pareiga“? Kokie asmenys turi mokėti išlaikymo išmoką kitam asmeniui?

Italijos teisės sistemoje vartojami įvairūs paramos šeimai pavadinimai, nustatytos įvairios sąlygos ir dydžiai, kuriems įtakos turi išlaikymo prievolę turinčio asmens ir išlaikymo gavėjo santykiai. Apskritai išlaikymas apibrėžiamas kaip prievolės, grindžiamos asmens, kuriam jis privalo būti mokamas, finansiniais sunkumais.

A. Išlaikymo prievolė (it. **Obbligazione alimentare**) reiškia materialinės paramos teikimą asmeniui, kuris negali savęs išlaikyti. Ją moka įstatyme nurodyti tam tikri asmenys, kurie taip įgyvendina su solidariu šeimos išlaikymu susijusią pareigą.

Šios rūšies išlaikymo taisyklės nustatytos Civilinio kodekso 433 straipsnyje ir tolesniuose straipsniuose. Išlaikymą būtina mokėti, kai:

- prievolę mokėti išlaikymą turintį asmenį ir išlaikymo gavėją sieja specialūs teisiniai santykiai;
- išlaikymo gavėjui, kuris negali uždirbti pragyvenimo lėšų, reikalingas išlaikymas.

A punkto atvejais prievolę teikti išlaikymą toliau nurodyta eilės tvarka turi:

sutuoktinis;

vaikai, įskaitant įvaikius, arba, jų nesant, tiesioginiai palikuonys;

tėvai arba, jeigu jų nėra, protėviai; įtėviai;

žentai ir marčios;

uošviai ir uošvės (šešurai ir anytos);

broliai ir seserys (jie šią prievolę turi pirmiausia) arba netikri broliai ir seserys.

Artimiausias pagal minėtąją hierarchiją giminaitis turi prievolę teikti išlaikymą;

jeigu esama daugiau negu vieno to paties lygmens asmens, prievolė tarp jų padalijama pagal jų finansinę padėtį.

B punkto atvejais mokėtino išlaikymo dydis yra proporcingas išlaikymo reikalaujančio asmens poreikiams ir išlaikymą moka asmens finansinei padėčiai.

Tačiau šios rūšies išlaikymas neturėtų viršyti sumos, kurios reikia pagrindiniams esminiams asmens, kuriam reikalingas išlaikymas, poreikiams, atsižvelgiant į jo socialinę padėtį, patenkinti.

B. Išlaikymo išmokos (it. **Assegno di mantenimento**) yra vieno sutuoktinio kitam sutuoktiniui teikiama finansinė parama patvirtinus gyvenimą skyrium arba nutraukus santuoką, taip siekiant užtikrinti, kad kiekvienas išlaikymą gaunantis asmuo galėtų išlaikyti santuokoje turėtą pragyvenimo lygį. Išlaikymo išmokų mokėjimui įtakos neturi tai, ar išlaikymo gavėjui parama reikalinga, ir išlaikymo galima reikalauti, net jeigu išlaikymo gavėjas dirba. Išlaikymo gali būti atsisakoma ir jis gali būti pakeistas vienkartinė išmoka.

Kadangi šios rūšies išlaikymu siekiama užtikrinti, kad sutuoktinis išlaikytų panašų pragyvenimo lygį, kurį jis turėjo iki gyvenimo skyrium, jis paprastai yra didesnis už vaikų išlaikymo išmokas (it. **assegno alimentare**). Tačiau išlaikymo išmokos nemokamos sutuoktiniui, kuris, kaip manoma, yra kaltas dėl gyvenimo skyrium.

Santuokos nutraukimo atveju teismas gali priteisti santuokos nutraukimo išmoką (it. **assegno divorzile**) sutuoktiniui, kuris neturi pakankamai lėšų arba bet kuriuo atveju dėl objektyvių priežasčių negali jų įgyti, – teismas atsižvelgia į abiejų sutuoktinių pajamas, sprendimo priežastis ir kiekvieno sutuoktinio asmeninius ir finansinius įnašus į šeimos ir jų turto valdymą, minėtieji veiksniai įvertinami pagal santuokos trukmę. Teisė į santuokos nutraukimo išmoką išnyksta, kai išmokos gavėjas sudaro naują santuoką arba sukuria naują šeimą. Vis dėlto 2018 m. liepos 11 d. Sprendimu Nr. 18287 Aukščiausiojo Kasacinio Teismo (it. **Suprema Corte di Cassazione**) jungtinės kolegijos atmetė galimybę pripažinti, kad santuokos nutraukimo išmoka yra tik išlaikomojo pobūdžio, nustačiusios, kad šios formos išmoka turi atlikti ne tik paramos funkciją, bet ir – tokiu pačiu mastu – kompensacinę ir (arba) suvienodinimo funkciją. Atitinkamai, siekiant, kad ši išmoka būtų skiriama, reikia vadovautis sudedamoju kriterijumi, pagal kurį, atsižvelgiant į atitinkamą finansinių–turtinių statusų lyginamąjį vertinimą, ypatinga reikšmė skiriama buvusio sutuoktinio, kuris siekia suvienodinti bendrą ir asmeninį turtą, įnašui, kartu įvertinant ir santuokos trukmę, galimas būsimas pajamas ir išmokos gavėjo amžių.

Gali būti nustatoma, kad santuokos nutraukimo išmoką vienas sutuoktinis turi sumokėti kitam arba vienas civilinis partneris kitam: pastaruoju atveju šalis turi būti sudariusios civilinę partnerystę (2016 m. Įstatymas Nr. 76), pagal kurios nuostatas reglamentuojamas tos pačios lyties asmenų šeimų kūrimas.

C. Sąvoka „išlaikymo išmokos“ (it. **assegno di mantenimento**) taip pat reiškia finansinę paramą, kurią skyrium gyvenantys arba santuoką nutraukę tėvai turi mokėti savo vaikams (Civilinio kodekso 337 *ter* straipsnis). Vaikai (nesvarbu, ar gimę susituokusiems, ar nesusituokusiems tėvams) turi teisę būti tėvų išlaikomi atsižvelgiant į atitinkamas jų lėšas ir gebėjimą dirbti pagal profesiją arba namuose. Patvirtinus tėvų gyvenimą skyrium, jiems nutraukus santuoką arba nustojus gyventi kartu, teismas nustato, kad turi būti mokamas reguliarus išlaikymas ir, atsižvelgdamas į vaiko poreikius, vaiko pragyvenimo lygį gyvenant kartu su abiem tėvais, su kiekvienu iš tėvų praleistą laiką, abiejų tėvų finansinius išteklius ir finansinę kiekvieno iš tėvų atliktų pareigų namuose ir prižiūrint vaiką vertę, nustato tokio išlaikymo dydį.

D. 2016 m. gegužės 20 d. Įstatymo Nr. 76 1 straipsnio 65 dalyje (tos pačios lyties asmenų civilinės partnerystės ir bendro gyvenimo faktinių santykių reglamentavimas) numatyta, kad tuo atveju, kai du partneriai nustoja gyventi kartu, teismas nustato vieno partnerio teisę iš kito partnerio gauti išlaikymo išmokas, kai pirmasis partneris patiria finansinių sunkumų ir negali pats užsidirbti pragyvenimui. Tais atvejais išlaikymas skiriamas tokiam laikui, kuris yra proporcingas partnerių kartu pragyventam laikui, ir taikoma Civilinio kodekso 438 straipsnio 2 dalis. Siekiant nustatyti asmenų, privalančių mokėti išlaikymą, kaip išdėstyta Civilinio kodekso 433 straipsnyje, tvarką, kartu gyvenančio partnerio prievolė mokėti išlaikymą yra viršesnė už atitinkamą brolių ir seserų prievolę.

2 Iki kokio amžiaus vaikas gali gauti išlaikymą? Ar skiriasi nuostatos dėl nepilnamečių ir suaugusiųjų išlaikymo?

Iki pilnametystės vaikai turi teisę būti išlaikomi tėvų (žr. pirmesnį skirsnį). Jeigu vaikas sulaukė pilnametystės, tačiau dar nėra finansiškai nepriklausomas, teisėjas gali įpareigoti vieną iš tėvų arba abu tėvus mokėti reguliarias išlaikymo išmokas vaikui (paprastai tokios išmokos mokamos tiesiogiai vaikui). Jeigu pilnametystės sulaukęs vaikas tampa finansiškai nepriklausomas, o vėliau patiria finansinių sunkumų, tėvams iš naujo nenurodoma mokėti išlaikymo, jie privalo mokėti tik *assegno alimentare* išmoką (žr. 1 skirsnio A punktą). Jeigu pilnametystės sulaukęs vaikas turi rimtą negalią, taikomos nepilnamečių vaikų išlaikymo taisyklės.

3 Ar tam, kad asmeniui būtų skirtas išlaikymas, jis turi kreiptis į kompetentingą valdžios instituciją ar teismą? Kokius svarbiausius dalykus reikėtų žinoti apie šią procedūrą?

Norėdamas gauti išlaikymą (it. *alimenti*), asmuo privalo savo gyvenamosios vietos teismui pateikti prašymą ir prie jo pridėti jam reikalingo išlaikymo dokumentinius įrodymus.

Pradėjus nagrinėti bylą, teismo galima prašyti, kad iki galutinio sprendimo priėmimo būtų priteistas laikinas išlaikymas.

Išlaikymo vaikams arba sutuoktiniui galima prašyti atskirame procese arba procese, kuriame nagrinėjamas partnerių gyvenimo skyrium patvirtinimas, santuokos nutraukimas arba nustojimas gyventi kartu. Išlaikymo klausimą teismas taip pat gali išspręsti pirmajame teismo posėdyje.

Be to, išlaikymo skyrimas vaikams, sutuoktiniui arba civiliniam partneriui gali būti vienas iš klausimų, dėl kurių sudaromas susitarimas po derybų, atliekamų dalyvaujant advokatams (Įstatyminio dekreto Nr. 132/2014 6 straipsnis): tokiu susitarimu šalis įsipareigoja geranoriškai ir sąžiningai bendradarbiauti siekdamas draugiškai išspręsti ginčą dėl gyvenimo skyrium patvirtinimo ir vaikų globos. Susitarimas, sudarytas po advokatų akivaizdoje atliktų derybų, per dešimt dienų turi būti nusiųstas kompetentingo teismo prokurorui, o šis susitarimą patvirtina, jeigu mano, kad susitarimas atitinka vaikų interesus. Patvirtintas susitarimas yra lygiavertis teismo sprendimui dėl gyvenimo skyrium patvirtinimo arba santuokos nutraukimo.

2018 m. gegužės 22 d. aplinkraščiu Teisingumo ministerija pripažino toliau nurodytą tvarką. Jeigu susitarimas sudaromas civilinės metrikacijos įstaigoje, tada civilinės metrikacijos įstaigos darbuotojas išduoda 2003 m. Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 39 straipsnyje numatytą pažymėjimą. Ir priešingai, jeigu susitarimai sudaromi po advokatų akivaizdoje atliktų derybų, turi būti laikoma, kad 39 straipsnyje nurodytą pažymėjimą turi išduoti prokuroras, kuris patvirtino susitarimą arba išdavė leidimą, nes advokatas 2003 m. Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 tikslais negali būti priskiriamas „institucijai“, taip pat atsižvelgiama į tai, kad susitarimas gali būti patvirtintas, galioti ir todėl būti pripažįstamas ir vykdytinas užsienyje tik tuo atveju, jeigu jį galutiniu nutarimu patvirtina prokuroras. Atitinkamai tuo atveju, jei prokuroras atsisakė patvirtinti susitarimą, o leidimą davė pirmininkaujantis teismo teisėjas (pagal Įstatyminio dekreto 6 straipsnio 2 dalį), atitinkamą pažymėjimą išduos byla nagrinėjanti teisminė institucija.

4 Ar prašymą galima pateikti giminaičio (jei taip, koks glaudus turi būti giminystės ryšys) arba vaiko vardu?

Jeigu atitinkamas asmuo negali atvykti į teismą (nes yra nepilnametis arba neveiksnius suaugusysis), prašymą teismui dėl išlaikymo turėtų pateikti jo teisinis atstovas (nepilnamečių atveju – tėvai, suaugusiųjų atveju – globėjai), kuris taip pat gali būti paramos administratorius, paskirtas pagal Civilinio kodekso 404 straipsnį ir tolesnius straipsnius.

5 Jei asmuo ketina pareikšti ieškinį, kaip jam sužinoti, kuris teismas yra kompetentingas?

Pagal Reglamentą (EB) Nr. 4/2009, nagrinėjant su išlaikymo prievolėmis narėse susijusias bylas, jurisdikciją turi:

atsakovo įprastinės gyvenamosios vietos teismas arba

kreditoriaus įprastinės gyvenamosios vietos teismas, arba

teismas, kuris pagal nacionalinę teisę turi jurisdikciją nagrinėti su asmenų statusu susijusias bylas, jeigu kartu pareiškiamas reikalavimas dėl išlaikymo, išskyrus atvejus, kai ši jurisdikcija grindžiama tik vienos iš šalių pilietybe, arba

teismas, kuris pagal nacionalinę teisę turi jurisdikciją nagrinėti su tėvų pareigomis susijusias bylas, jei kartu pareiškiamas reikalavimas dėl išlaikymo, išskyrus atvejus, kai ši jurisdikcija grindžiama tik vienos iš šalių pilietybe.

6 Ar ieškovas, pareiškdamas ieškinį teisme, turi veikti per tarpininką (pvz., advokatą, centrinę ar vietos instituciją ir pan.)? Jeigu ne, kokios yra procedūros?

Dokumentas, kuriuo iškeliama išlaikymo byla, turi būti pateikiamas per advokatą, kuris šaliai atstovauja teisme.

Advokato pagalba nereikalinga, jeigu sprendimas dėl išlaikymo yra įtraukiamas į bendrą sutarimą santuoką nutraukiančių sutuoktinių susitarimą. Tokiu atveju susitarimas pateikiamas teismui, kuris jį patikrina ir patvirtina (Civilinio proceso kodekso 711 straipsnis).

7 Ar už ieškinių pareiškimą teisme mokami mokesčiai? Jei taip, kokio maždaug dydžio? Jeigu ieškovo finansiniai ištekliai nepakankami, ar jis gali gauti teisinę pagalbą bylinėjimosi išlaidoms padengti?

Bylą civiliniuose teismuose iškeliantis asmuo turi sumokėti registracijos mokestį (it. *contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Šio mokesčio dydis priklauso nuo bylos rūšies ir vertės.

Už teismo priimamas nutartis taip pat reikia mokėti registracijos mokestį.

Tačiau šių registracijos mokesčių mokėti nereikia bylose, susijusiose su vaikams mokamomis išlaikymo išmokomis.

Šalys taip pat privalo atlyginti joms teisme atstovaujančių advokatų išlaidas. Tikėtinų teisinių išlaidų nurodyti neįmanoma, nes jos skiriasi priklausomai nuo ginčo sudėtingumo.

Asmenys, kurie neturi pakankamai išteklių, gali prašyti paskirti advokatą, kad šis jiems teiktų pagalbą nemokamai, o išlaidas atlygintų valstybė (teisinė pagalba).

Pagal šio dokumento rengimo metu galiojančias nuostatas pareiškėjas turi teisę gauti teisinę pagalbą, jeigu naujausioje deklaracijoje nurodytos jo metinės apmokestinamosios pajamos neviršija 11 493,82 EUR (2018 m. sausio 16 d. Ministro dekretas, paskelbtas 2018 m. vasario 28 d. Oficialiajame leidinyje (it. *Gazzetta Ufficiale*) Nr. 49. Ši riba periodiškai atnaujinama. Jeigu atitinkamas asmuo gyvena su sutuoktiniu, civiliniu partneriu arba kitais šeimos nariais, bendra metinė pajamų suma apskaičiuojama pridėdant visų šeimos narių, įskaitant pareiškėją, pajamas.

Jeigu atitinkamas asmuo gyvena su sutuoktiniu arba kitais šeimos nariais, bendra metinė pajamų suma apskaičiuojama pridėdant visų šeimos narių, įskaitant pareiškėją, pajamas. Tokiu atveju maksimalus pajamų dydis, kurio neviršijant galima gauti teisinę pagalbą, padidinamas 1 032,91 EUR kiekvienam šeimos nariui, su kuriuo gyvena pareiškėjas.

Teisinės pagalbos prašymai teikiami teismo, kurio jurisdikcijai priklauso byla, vietos advokatų tarybai (it. *Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*).

Prašyme būtina nurodyti reikalavimo aplinkybes ir teisinį pagrindą ir prie jo pridėti dokumentinius įrodymus. Advokatų taryba teisinės pagalbos neskiria, jeigu teismui pateikti reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti.

Jeigu advokatų taryba priima prašymą, atitinkamas asmuo gali paskirti iš įgaliotų teisinės pagalbos advokatų sąrašo pasirinktą advokatą.

Kai kurios advokatų tarybos pačios parenka byloje atstovausiantį advokatą.

Teisinės pagalbos prašymą galima pateikti bet kuriuo bylos etapu ir bet kurios instancijos teisme, ir jis galioja bylą nagrinėjant kitos instancijos teismuose.

Pirmiau nurodyta pajamų riba turi būti neviršijama viso proceso metu.

Jeigu teisinės pagalbos prašymas atmetamas, atitinkamas asmuo gali jį pakartotinai pateikti teismui, turinčiam jurisdikciją nagrinėti bylą.

8 Kokių rūšių išlaikymą teismas dažniausiai priteisia? Kaip apskaičiuojama išlaikymo suma? Ar pasikeitus materialinei ar šeiminei padėčiai teismo sprendimas gali būti peržiūrėtas? Jei taip, kokia tvarka tai daroma (pvz., pagal automatinio indeksavimo sistemą)?

Teismo nutartis, kuria nustatomas mokėtinų išlaikymo išmokų dydis ir pareiga jas mokėti, yra vykdomojo pobūdžio, todėl tai yra vykdomasis dokumentas.

Teismo nutartimi, kuria patvirtinama teisė gauti išlaikymą, išlaikymo prievolę turintis asmuo įpareigojamas mokėti išlaikymo gavėjui išmokas, reikalingas jo pagrindiniams esminiems poreikiams patenkinti (pragyvenimo išlaidos, išlaidos būstui ir drabužiams ir išlaidos būtinosioms prekėms ir paslaugoms, kurių reikia oriam gyvenimui). Priimdamas sprendimą dėl išlaikymo išmokos dydžio, teismas taip pat turi atsižvelgti į išlaikymo prievolę turinčio asmens finansinę padėtį.

Teismo nutartyje, kuria nustatomas atskirai gyvenančiam sutuoktiniui mokėtinų išlaikymo išmokų dydis, taip pat būtina atsižvelgti į sutuoktinių pragyvenimo lygį santuokos metu.

Teismo nutartyje, kuria nustatomas nepilnamečiams vaikams arba pilnamečiams vaikams, kurie nėra finansiškai nepriklausomi, mokėtinų išlaikymo išmokų dydis, būtina atsižvelgti į jų išsilavinimo poreikius.

Išlaikymas automatiškai tikslinamas pagal ISTAT indeksus arba bet kuriuos kitus parametrus, dėl kurių susitarė šalis arba kurie nurodyti teismo nutartyje. Mokėtinų išlaikymo išmokų dydis vėliau gali būti keičiamas, jeigu išlaikymo gavėjas arba išlaikymo prievolę turintis asmuo dėl to kreipiasi į jurisdikciją turintį teismą (paprastai tai būna pradinę nutartį priėmęs teismas).

9 Kaip ir kam mokamas išlaikymas?

Mokėjimo tvarką nustato teismas.

Gyvenimo skyrium atveju teismas gali įpareigoti trečiąsias šalis, kurios turi pareigą mokėti pinigus, įskaitant reguliarius mokėjimus, išlaikymo prievolę turinčiam asmeniui (pvz., jų darbdavį), tam tikrą pinigų dalį sumokėti tiesiogiai skyrium gyvenančiam sutuoktiniui.

Išlaikymo išmokos turi būti mokamos asmeniui, kuriam priklauso išlaikymas.

Nepilnamečiams vaikams skirtos išlaikymo išmokos mokamos juos globojančiam sutuoktiniui.

Teismo nustatytos vaikų, kurie sulaukė pilnametystės, tačiau nėra finansiškai nepriklausomi, išlaikymo išmokos mokamos tiesiogiai šiems vaikams.

10 Jei atitinkamas asmuo (skolininkas) nemoka geranoriškai, kokiomis priemonėmis galima priversti jį mokėti?

Jeigu asmuo, kuris įpareigotas mokėti išlaikymo išmokas, nemoka jų savanoriškai, išlaikymo gavėjas gali pasinaudoti įprastomis finansinių prievolių vykdymo priemonėmis.

Taip pat galima taikyti Civilinio proceso kodekso 614 *bis* straipsnį, kuriuo numatytos paskatos savanoriškai įvykdyti prievolės atlikti tam tikrą veiksmą: Priimdamas baudžiamąjį nutartį, teismas šalies prašymu (jeigu tokia priemonė nėra akivaizdžiai nesąžininga) gali nustatyti pinigų sumą, kurią išlaikymą privalantis mokėti asmuo turi sumokėti už kiekvieną vėlesnį nutarties nevykdymo atvejį arba už kiekvieną vėlavimą įvykdyti nutartį. Baudžiamoji nutartis yra vykdomasis dokumentas, pagal kurį turi būti sumokamos sumos už kiekvieną pažeidimą ar nevykdymo atvejį.

11 Trumpai aprašykite priverstinio išieškojimo apribojimus, visų pirma skolininkų apsaugos nuostatas ir jūsų šalies vykdymo užtikrinimo sistemoje taikomus kitus apribojimus ar senaties terminus.

Teisei gauti išlaikymą senaties terminas netaikomas. Bet kokioms atskiroms mokėtinoms išmokos dalims, kurios nėra sumokamos, taikomas penkerių metų senaties terminas (Civilinio kodekso 2948 straipsnio 2 dalis). Be to, senaties terminas sustabdomas sutuoktinių ir tėvų pareigas turinčių asmenų ir gaunančių išlaikymą asmenų atžvilgiu.

12 Ar yra organizacija ar valdžios institucija, galinti padėti išieškoti išlaikymą?

Žr. tolesnį skirsnį.

13 Ar organizacijos (valstybės ar privačios) gali anksčiau sumokėti visą ar dalį išlaikymo už skolininką?

Neseniai įsteigtas valstybinis fondas, kuris moka išlaikymą finansinių sunkumų patiriantiems sutuoktiniams, kurie patys negali užsidirbti pragyvenimui, ir kartu su jais gyvenantiems nepilnamečiams vaikams, taip pat didelę negalią turintiems suaugusiems vaikams, kai kitas sutuoktinis, privalantis mokėti išlaikymą, jo nemoka.

Siekiant, kad Teisingumo ministerija (it. *Ministero della Giustizia*) mokėtų tokį išlaikymą, atitinkama šalis turi pateikti prašymą savo gyvenamosios vietos teismui.

Teisingumo ministerijos išmokos atliekamos avansu. Tada Teisingumo ministerija išieško privalomas mokėti sumas iš jų nemokančio sutuoktinio.

14 Jeigu ieškovas yra šioje valstybėje narėje, o skolininko gyvenamoji vieta – kitoje šalyje:

14.1 Ar kuri nors šios šalies valdžios institucija ar privati organizacija gali suteikti ieškovui pagalbą?

Asmuo, kuris turi teisę gauti išlaikymo išmokas iš kurio nors asmens, gyvenančio kitoje valstybėje narėje, gali gauti Italijos centrinės institucijos pagalbą.

Toks asmuo turi pateikti prašymą dėl sprendimo, kuriuo pripažįstama jo teisė gauti išlaikymą, pripažinimo, paskelbimo vykdytinu ir vykdymo – tai jis turi padaryti pagal Reglamento (EB) Nr. 4/2009 VII skyriuje nustatytą bendradarbiavimo sistemą per valstybės narės, kurioje yra įprastinė išlaikymo prievolę turinčio asmens gyvenamoji vieta, centrinę instituciją.

Teisingumo ministerijos Nepilnamečių teisingumo ir bendruomenių reikalų departamentas (it. *Ministero della Giustizia - Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità*) yra centrinė institucija, kurią Italija paskyrė taikydama Reglamento (EB) Nr. 4/2009 49 straipsnį, ji padeda išieškoti išlaikymą sprendžiant tarpvalstybinius ginčus Europos teisminėje erdvėje.

14.2 Jei taip, kaip su šia valdžios institucija ar privačia organizacija susisiekti?

Italijos centrinės institucijos kontaktiniai duomenys:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

00136 ROME

Tel. (+39) 06 68188 326-331-535

Faks. (+39) 06 06.68808 323

E. paštas: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 Jeigu skolininkas yra šioje valstybėje narėje, o ieškovas – kitoje:

15.1 Ar kuri nors šios šalies valdžios institucija ar privati organizacija gali suteikti ieškovui pagalbą?

Jeigu kreditorius gyvena kitoje valstybėje narėje ir nori Italijoje įvykdyti sprendimą, kuriuo pripažįstama jo teisė gauti išlaikymą, jis gali kreiptis pagalbos į savo gyvenamosios vietos valstybės narės centrinę instituciją ir per ją pateikti prašymą pagal 56 straipsnį, naudodamasis Reglamento (EB) Nr. 4/2009 VII skyriuje nustatyta bendradarbiavimo sistema.

Kitoje valstybėje narėje gyvenantis kreditorius negali tiesiogiai prašyti pagalbos iš Italijos centrinės institucijos.

15.2 Jei taip, kaip su šia valdžios institucija ar privačia organizacija susisiekti ir kokią paramą galima gauti?

Žr. pirmesnį skirsnį.

16 Ar šioje valstybėje narėje taikomas 2007 m. Hagos protokolas?

Taip.

17 Jei 2007 m. Hagos protokolas šioje valstybėje narėje netaikomas, kaip, vadovaujantis joje taikomomis tarptautinės privatinės teisės nuostatomis, nustatoma ieškiniui dėl išlaikymo taikytina teisė? Kokios tai tarptautinės privatinės teisės nuostatos?

18 Kaip, vadovaujantis išlaikymo reglamento V skyriaus struktūra, reglamentuojama teisė kreiptis į teismą dėl tarpvalstybinės bylos ES mastu?

Kalbant apie teisę kreiptis į teismą tarpvalstybinėse bylose, pažymėtina, kad tokiais atvejais tiesiogiai taikoma Reglamento (EB) Nr. 4/2009 V skyriuje nustatyta schema.

Taigi, bylose, susijusiose su sprendimo pripažinimu arba pripažinimu ir paskelbimu vykdytinu ir susijusiose su valstybėje narėje priimto arba jau pripažinto sprendimo vykdymu, jeigu pareiškėjas yra 21 metų nesulaukęs asmuo, teisinė pagalba suteikiama automatiškai, neatsižvelgiant į pajamų dydį ar į tai, ar prašymas atrodo tinkamai pagrįstas, kaip nustatyta Italijoje galiojančiose bendrosiose teisinės pagalbos priėmimo taisyklėse.

Prašymai dėl 21 metų ir vyresnių vaikų išlaikymo ir prašymai, teikiami ne dėl tėvystės (tai yra prašymai, kuriuos pateikė sutuoktinis arba kitas su kreditoriumi susijęs arba giminystės ryšių turintis asmuo), teisinė pagalba suteikiama, jeigu įvykdomos įprastos pajamų ir tinkamo prašymo pagrįstumo sąlygos pagal Italijos teisę (žr. 7 skirsnį).

Naudodamasi Reglamento (EB) Nr. 4/2009 VII skyriuje išdėstyta bendradarbiavimo sistema, Italijos centrinė institucija nusiunčia teisinės pagalbos prašymą atitinkamai advokatų tarybai.

19 Kokiomis priemonėmis šioje valstybėje narėje užtikrinama, kad būtų vykdoma išlaikymo reglamento 51 straipsnyje nurodyta veikla?

Italijos centrinė institucija, nagrinėdama pagal VII skyrių atsiųstus bendradarbiavimo prašymus, taiko šiuos metodus:

išsiųsdama skolininkams raginimą savanoriškai vykdyti išlaikymo prievolę, skatina rasti taikius sprendimo būdus;

prašo skolininkų susisiekti su centrine institucija, kad būtų susitarta dėl bylos nagrinėjimo procedūrų;

ieškodama informacijos Italijos savivaldybių nacionalinio registro (it. *Indice nazionale dei comuni italiani*) ir kalėjimų administracijos (*Amministrazione penitenziaria*) duomenų bazėse arba susisiekdama su vietos gyventojų registro tarnybomis, nustato skolininko buvimo vietą;

mokesčių policijos (it. *polizia tributaria*) padedama, surenka informaciją apie skolininko pajamas ir turtą;

bendradarbiaudama su teisinėmis institucijomis, padeda gauti dokumentinius įrodymus, kaip nustatyta reglamento 51 straipsnio 2 dalies g punkte;

palengvina teisinės pagalbos teikimą, kaip paaiškinta pirmiau išdėstytuose 7 ir 18 skirsniuose.

Paskutinis naujinimas: 12/06/2020

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.

Šiuo metu valstybės narės, atsakingos už svetainės puslapių, kuriuose pateikiamas nacionalinis turinys, administravimą, atnaujina šios svetainės turinį, atsižvelgdamos į planuojamą Jungtinės Karalystės išstojimą iš Europos Sąjungos. Jeigu svetainės turinys dar neatspindi Jungtinės Karalystės išstojimo fakto, toks neatitikimas yra netyčinis ir bus ištaisytas.